

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/507/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

231/2015. (VI. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2014. augusztus 7-én előterjesztett **panaszát** a 2015. június 25-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a 2014. július 26-án a hajnali órákban fogatosított rendőri intézkedést kifogásolta.

A S. település, Cs. u. 5. szám alatti szomszédos ingatlanban lakók 2012. augusztus-október időszakban, valamint 2013 május- szeptember időszakban, illetve 2014. május hónap óta heti-kétheti rendszerességgel 1, nemritkán akár heti (általában hétvégén, de sokszor hétköznap is) 2-3 alkalommal is (általában 22óra óra közötti időszakban) csendháborítást követnek el. Általában a (számos alkalommal hangos zenéléssel is járó) hajnalig tartó hangoskodásra kerül sor az udvaron a tőlük kb. 150 méterre található zárását követően.

A panaszos ingatlana saroklakás, amelynek a szomszédos ingatlanai üresen állnak, velük szemben egy fiatal pár lakik, akik szintén szokták hallani a zajokat, bár halkabban mint a panaszos.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

A zajongó családnak az első alkalommal, még 2012. augusztusában jelezték, hogy családjuk nyugalma zavarja a hajnal 4 óráig tartó zenélés, valamint a folyamatosan változó számú (általában 10-20 fős) „vendégsereg” hangoskodással és énekléssel kísért utcafrontról történő érkezése és távozása, valamint az autóval érkező és távozó vendégek éjszakai dudálása, zenedöngetése, valamint „motortúráztatása és gumicsikorgatása”. A problémánk közlésekor a panaszos édesapja a problémás szomszédjaiktól csupán azt a választ kapta, hogy „Nem hisszük, hogy a bulizásunk annyira áthallatszana! Egyébként is rajtatok kívül ez itt senkit sem zavar, ha pedig titeket mégis annyira zavarna; akkor költözzetek el!”

2013. májusáig még előfordult egy-két hangosabb bulizás, de ezeket (bízva abban, hogy csak megszűnnek egyszer az esti rendezvények) már nem tették szóvá csendháborító szomszédjaink felé. 2013. májusában azonban újra kezdődtek a bulik. 2013. július 6-án a helyzetet megelégedve a panaszos felhívta az ablakuk alatt a zenét bömböltető társaságot, hogy fejezzék be a magatartásukat, vagy rendőrt fog hívni. Másnap 22 óra után megismétlődött a hangos zenével járó csendháborítás, am ekkor a panaszos azt is látta, hogy egy rendőrautó áll a társaság mellett, egyiküknek cigarettát adott a szomszéd. A zene ekkor a rendőrautóból jött. A panaszos ki akart menni szólani, de a szembe szomszédjai nem akartak a rendőrökkel konfliktusba keveredni.

Ezt követően a panaszos nem kezdeményezett – noha azok tovább folytatódtak – a csendháborítások alkalmával rendőri intézkedést, mivel édesanyja ezt nem akarta a látott rendőri ismeretség miatt. Édesanyja halálát követően azonban 2014. július 25-én 22 órától 26-a hajnaláig ismét olyan hangos volt a buli, hogy a panaszos 1 óra 37 perckor a 107-es telefonszámon bejelentette a csendháborítást. A panaszos elmondta a nevét, a címet, elmondta a problémát, és azt, hogy a helyzet már hónapok, sőt évek óta tart. A panaszos és édesapja szándékosan nem kapcsolta fel a villanyt, hogy a szomszédok ne lássák, hogy mozgolódnak.

A panaszos 1 óra 51 perckor hangfelvételt készített az állapotokról, ennek során 1 óra 51 perckor a szomszéd hangosan felhívta a társaság figyelmét, hogy „Jönnek a rendőrök!”, ekkor lekapcsolták a zenét, és a világítást. A panaszos megpróbálta utólag kitisztítani a felvételt, de azon csak annyi hallatszik, hogy „Jönnek”. Miután a hangoskodás megszűnt, a panaszos – nehogy kellemetlen helyzetbe hozza magát – visszavonta 1 óra 54 perckor a bejelentést, majd 1 óra 55 perckor és 2 órakor lassan elhaladt egy rendőrautó a ház előtt.

A panaszos a két rendőri jelenlét között a másik ingatlanból hangos nevetést hallott. Ezután 2 óra 13 perckor visszahívta a diszpécser, hogy meg tudja, hogy mégis hogyan szereztek a szomszédok a rendőrök várható kiérkezéséről tudomást. A diszpécser kijelentette, hogy a panaszos által sejtetett lehetőség bizonyosan nem fordulhat elő, és hogy a panaszosnak nem kellett volna visszavonnia a bejelentését.

A rendőrök második megjelentése után a halk beszélgetés is megszűnt és a vendégek hajnali 3 körül távoztak.

Másnap ismét mulatozás zajlott a szomszédban, de ekkor már zene nélkül. A panaszos átment a szomszédhoz beszélni, amelyet rögzített. A szomszéd gyakorlatilag elismerte, hogy évek óta zajlanak a mulatozások, de a szomszéd megígérte a csendháborítás jövőbeni megszüntetését.

A panaszos ezért csak azért kíván panaszt tenni, mert a szomszéd valahogyan tudomást szerzett a rendőri intézkedés időpontja előtt a rendőri intézkedésről. A panaszos utána nézett a

szomszédok telefonszámainak, de azok titkosítottak, így nyilván a rendőri adatbázisból szedhették ki azokat, aminek nyoma kell, hogy legyen.

A 2013. július 7-én történt „rendőri zenélés” miatt nem kíván panaszt tenni a panaszos.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) A kapitányságvezető 2014. október 7-én kelt átiratában előadta, hogy 2014. július 26-án a panaszos bejelentést tett csendháborításról, ami miatt a járőrt küldtek a helyszínre, akik 5-10 perc elteltével értek ki. A helyszínen csendháborítás megállapítására okot adó körülményt nem tapasztaltak, időközben pedig a bejelentő is visszavonta a kérelmét.

A rendőrkapitány tájékoztatásul elmondta, hogy a panasz egy példányát 2014. augusztus 20-án megküldték a Nemzeti Védelmi Szolgálat illetékes osztálya részére megismerés és az esetleges szükséges intézkedések megtétele végett.

2) A panaszos bejelentésére kiküldött rendőr jelentésében előadta, hogy a bejelentést követően kb. 5-10 perccel később érkezett S. település, Cs. utcába (pontos címet nem közöltek vele), ahol a környéket gépkocsival, illetve a gépkocsiból kiszállva is meggyőződtek a körülményekről. A helyszínen szabálysértésre utaló nyomot nem találtak.

Előadta, hogy a szolgálata ellátása során vele volt külön engedély alapján a telefonja EDR lefedettség hiánya miatt, azonban arról hívást a panaszos által megjelölt időpontban sem ő, sem a kollegája nem kezdeményezett. A panaszos által megjelölt személyekkel nem áll kapcsolatban, őket nem ismeri.

3) A rendőrség megküldte továbbá az ügyeletes jelentését, az intézkedési lapot és a bejelentések hanganyagát, ám azok releváns információt nem tartalmaznak, így ismertetésüktől a Testület eltekint.

III.

A Testület először azt vizsgálta, hogy a panaszbeadvány elbírálására rendelkezik-e hatáskörrel.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) rendezi, eszerint akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
bírálja el.

E rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, amelyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. fenti hatásköri rendelkezéséből következik, hogy a Testület a rendőri intézkedésekkel szembeni panaszokat vizsgálhat. A panaszos beadványából kitűnik, hogy rendőri intézkedésre nem került sor, mivel a bejelentését visszavonta telefonon keresztül, illetve a beadványában nem az intézkedés hiányát kifogásolta, hanem annak a feltételeznie a kivizsgálását kérte, hogy esetlegesen a rendőrségről valaki vagy valakik értesítették a csendháborítókat még a rendőrség kérésére előtt.

A Testület a fenti hatásköri szabályai szerint nem nyomozó hatóság, nyomozati cselekményeket nem végezhet, büntetőeljárást nem indíthat hivatalból. A Testület így nem jogosult a rendőrök esetleges – a panaszban megjelölt jellegű – visszaélése miatt vizsgálatot folytatni, mivel vizsgálata során nem büntetőjogi, hanem alapjogi szempontból vizsgálja a rendőrök cselekedeteit.

Az Rtv. és a rendőrség belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerve kijelöléséről, valamint feladatai ellátásának, a kifogástalan életvitel ellenőrzés és a megbízhatósági vizsgálat részletes szabályainak megállapításáról szóló 293/2010. (XII. 22.) Korm. rendelet alapján a Nemzeti Védelmi Szolgálat kizárólagos hatáskörrel elvégzi az Rtv-ben meghatározott belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési célú ellenőrzést. Amennyiben vizsgálatuk során bűncselekmény gyanújára utaló adat merül fel, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv a megbízhatósági vizsgálat befejezését követően haladéktalanul feljelentést tesz a hatáskörrel rendelkező szervnél.

Mindezek alapján a Testület a hatáskörének hiányát állapította meg a panasz kapcsán.

IV.

A panasz kivizsgálására a Testületnek az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján nincs hatásköre. A panasz kivizsgálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv a panasz alapján megállapítható, ugyanakkor figyelemmel a kapitányságvezető azon tájékoztatására, hogy a panaszt ő már korábban továbbította az illetékes szerv felé, a Testület mellőzte a panasz áttételét.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2015. június 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET